

ГРАДИВО ЗА САБОТНА ШКОЛА 4/2021

**УВОДНИ
СТИХОВИ**

ВОСКРЕСНАТИОТ ГОСПОД

„Неговата глава и косата беа бели како бела волна, како снег, а Неговите очи како огнен пламен; 15 Неговите нозе како бронза вжарена во печка; а Неговиот глас, како шум од многу води.“ (Откровение 1,14.15)

Понекогаш човек е во искушение да заклучи: „Кога само би можел да одам со Исуса, како дванаесет ученици, ќе ми беше многу полесно да го водам христијанскиот живот.“ Оваа мисла ни открива дека не ја разбираме величината и славата на воскреснатиот Христос. Исус во евангелијата често е прикажан како Оној што оди покрај морскиот брег, кој ги сака децата и им простува на грешниците. Но, сликата за Исус што ја гледаме на крајот од Новиот завет е многу подраматична. Тој стои во полна сила и владее над сè што е создадено. Неговата појава е толку величествена што Јован, неговиот омилен ученик, паѓа на земјата како да е мртов (Откровение 1,17).

Ние многу го потценуваме Бога на кого му служиме! Кога ја игнорираме Божјата реч или не се покоруваме на Неговата јасна заповед, тоа значи дека не ја разбираме славната и величествена Христова природа. Нашиот страв од другите луѓе докажува дека ние не го разбираме величествениот Господ, кој оди со нас. Христос, на кого денес му служиме, е Господ на сè што е создадено. Тој е многу повеличествен и помокен од љубезниот рабин како што понекогаш го замислуваме.

Ако се борите да му бидете послушни на Христа, погледнете подобро, погледнете одблизу како Тој е претставен во книгата Откровение. Ако се двоумите, повикајте се на Оној што сака да живее во вас. Ако сте заборавиле колку е голем и мокен Господ, запознајте го преку визиите на саканиот ученик. Средбата со нашиот семокен и силен Бог, може многу да влијае на вашиот живот!

НОВА СРЕДБА СО ХРИСТА

„Она, што го видовме и чувме, тоа ви го навестуваме и вам, за да имате и вие заедништво со нас. А нашето заедништво е со Таткото и со Неговиот Син Исус Христос. Ние ви го пишуваме ова, за да биде вашата радост полна“. (1. Јованово 1,3.4)

Апостол Јован никогаш не престанал да се восхитува на заедништвото со Христа, кое му го променило животот. Тој постојано го повторувал фактот дека во еден временски момент Бог на вселената избрал да се дружи со Него, со обичен рибар. Јован бил толку среќен што искрено сакал да ја сподели својата радост со другите, за да можат тие да ја доживеат истата радост што ја доживеал и тој. Посебно заедништво или врска развиваат оние кои лично се сретнуваат со Христа додека се радуваат на Неговата добрина кон нив.

На луѓето околу вас очајнички им треба охрабрување од вашата последна средба со Христа. Некои изгубиле надеж дека можат да ја искусат реалноста на Божјото присуство во нивниот живот. Ним не им е потребна филозофија или теолошки шпекулации. Тие не треба да го слушаат вашето мислење за тоа што треба да направат. Тие треба да го слушнат искуството на некој кој штотуку имал лична средба со Христа, средба која му го променила животот. Кога имате такво искуство, ќе бидете како апостол Јован, тешко дека ќе бидете во можност да се воздржите а да не им кажувате на другите за таа извонредна средба со Бога. Вашата одговорност не е во тоа да ги убедувате другите во Божјата реалност, туку едноставно да сведочите за вашиот меѓусебен однос со Христа. Нема ништо попривлекно или поубедливо за светот од тоа да го слушне сведочењето на оној кој штотуку бил со Христа.

КОЈ НЕ ГО ПОШТЕДИ СВОЈОТ СИН

„Оној, Кој не Го поштеди ни сопствениот Син, туку Го предаде за сите нас, како не ќе ни подари сè друго со Него?“ (Римјаните 8,32)

Ако некогаш сте се чувствувале безначајни, ако сте мислеле дека Бог не се грижи за вас или не ги слуша вашите молитви, овој стих од Римјаните 8,32 ќе ве охрабри. Овде се вели дека Небесниот Отец ве сака безусловно. Нема ништо толку драгоцено од што Тој не можеше да се откаже за да ни го овозможи спасението. Кога Отецот го дал Својот драгоцен Син да нè спаси, Тој еднаш и засекогаш докажал дека Неговата љубов е неограничена.

Апостол Павле заклучил дека, ако Бог не го поштедил Синот Божји за нашето спасение, тогаш како да не ни го даде со задоволство она што му е на располагање, а што нам ни треба? Бидејќи тој жртвувал толку многу за да ни даде вечен живот, можеме да се одмориме во сознанието дека Тој сака да ни даде живот во изобилство (Јован 10,10).

Во светлината на она што Бог го направил на крстот за нас, зар не треба да пристапуваме пред престолот на благодатта со доверба? Божјиот одговор на нашите молитви не се заснова на нашата вредност, туку на Неговата љубов и благодат. Нашата доверба што ја изразуваме во молитва, не потекнува од тоа кои сме ние, туку од тоа кој е Тој. Ништо што бараме не може да се спореди со цената платена за нас на крстот.

Колку е прекрасно и чудесно што го познаваме Бога, кој толку многу нè сака! Можеме да живееме исполнети со доверба знаејќи дека Семоќниот Бог е подготвен не само да ни даде вечен живот, туку и да ни помогне да го доживееме во целост!

БОГ ГО НАПРАВИ ХРИСТОС ГРЕВ

„Оној, Кој не знаеше за грев, Бог Го направи грев за нас, за да станеме Божја правда во Него“. (2. Коринтјаните 5,21)

Овој стих треба да нè натера да размислиме и да направи да затрепериме. Тоа не е библиски текст што може брзо да се прочита и лесно да се помине. Никогаш нема да ја разбереме целосно големата цена што Исус ја платил за нашиот грев, со цел да ни ја даде својата праведност.

Пророкот Исаија ја сумираше нашата човечка состојба на следниов начин: „Н Така сите станавме нечисти, а сета наша правда како извалкани облеку“ (Исаија 64,6). Дури и првосвештеникот Исус, во својата возвишена состојба меѓу Божјиот народ, бил облечен во валкана облека пред Бога (Захарија 3,3). Апостол Павле, кој ревностно се трудел да биде праведен пред Бога, сфатил дека неговите најсилни напори да му угоди на Бога не биле ништо повредни од трици (Филипјаните 3,4-10). Човечката состојба е таква што ништо што правиме не може да ги задоволи Божјите мерки за праведност. Но, чудото на Божјата благодат е таа што Бог ја менува нашата валкана облека за облеката на правдата (Захарија 3,4).

Во оваа прекрасна замена, Бог го ставил гревот на човештвото врз Неговиот праведен Син. Исус на тој начин бил изедначен со гревот, така што Светото Писмо тврди дека Бог го направил грев за нас. Светиот Божји Син не можел да стори повеќе за нас! Доживувањето на Божјиот гнев поради гревот што го носел било многу поболно искуство од какво било човечко отфрлање или физичко страдање.

Никогаш не ја сфаќај лесно Божјата правда. Никогаш не го земајте простувањето на своите гревови здраво за готово. За да ни биде простено и за да се даде сметка за правдата Христова, Бог плати огромна цена. Живејте живот достоин за таа цена и за праведност што ви ја дал Бог.

ПРОМЕНЕТИ ПРЕКУ РАЗМИСЛУВАЊЕ

„Туку волјата му е во Господовиот Закон и за Неговиот Закон размислува дење и ноќе!“ (Псалм 1,2)

Размислувањето во овој стих се однесува на „длабоко и постојано размислување за нешто“. За еден христијанин, ова значи да останеме во Божјето присуство и да размислуваме за секоја вистина што ја открил за Себе додека не стане лична и реална во нашиот живот. Ова бара време. Во својата Проповед на гората, Исус обвинил одредени потенцијални следбеници дека го нарекуваат „Господ“ а никогаш не го прават она што им го кажал (Лука 6,46). Тие ја знаат вистината, но никогаш не ја спровеле со послушност. Кога размислувате за Светото Писмо, вистината се движи од вашата глава во вашето срце и резултатот е послушност. Како што вели псалмистот: „Во срцето го запазив Твојот збор, за да не згрешам против Тебе“ (Псалм 119,11).

Кога ја познавате Божјата реч во вашиот ум, но не и во вашето срце, тоа значи дека сте ги научиле принципите, концептите и доктрините на Бога, но не сте го запознале лично Исус. Можете да одбиете доктрина, или да игнорирате концепт или да се спротивставите на некој принцип, но многу е тешко да ја игнорирате личноста. Можете да го имате Писмото во својот ум а сè уште да грешите против Бога. Има и такви кои рецитираат долги пасуси од Светото Писмо, а сепак водат безбожен живот. Меѓутоа, невозможно е вашето срце да биде исполнето со вистината на Светото Писмо и да продолжите да грешите против Бога. Кога ќе ѝ дозволите на Божјата вистина да ги допре најдлабоките делови на вашето битие, Светиот Дух ќе ве преобрази во ликот на Исуса Христа. Немојте само да ја читате вашата Библија, размислувајте за неа и барајте Бог да го промени вашето срце.

БЕСКОНЕЧНА ВРЕДНОСТ

„А ова благо го имаме во земни садови, та изврсноста на силата да биде од Бога, а не од нас.“ (2. Коринќаните 4,7)

Да го познаваме Бога и да му дозволуваме да живее во нас, тоа е богатство од бесконечна вредност. Исус ја споредил таа вредност со скапоцен, совршен бисер. Трговецот повеќе би сакал да продаде сè што поседува за да го набави овој неспоредлив бисер (Матеј 13,45.46). Вашиот однос со Бога му дава неизмерна вредност на вашиот живот. Богатствата на божествената мудрост и знаење ви се достапни преку Исуса (Колошаните 2,2.3). Неговата љубов ве исполнува сега. Неговиот бесконечен мир ги исполнува вашето срце и ум (Филипјаните 4,7). Кога Исус живее во вас, сè што е Христово ви е достапно и вам (Ефесјаните 3,19).

Павле ги споредува нашите животи со земјените садови што се користеле во негово време. Содржината на земните садови, а не самите садови, била од голема вредност. Садовите можеле да се скршат, да се оштетат и ослабнат со текот на времето, но никој не обрнува внимание на нив - сите се заинтересирани за содржината. Павле забележува дека нашето големо богатство е она што Бог го става во нас. Кога луѓето нè посматраат, тие во нас гледаат слаби, несовршени и застарени садови. Ништо што доаѓа од нас не е вредно за пофалба. Нашите тела стареат и ја губат силата (2. Коринќаните 4,16). Само кога му дозволуваме на Бога да нè употреби и да го обнови нашиот внатрешен живот, луѓето можат да го забележат богатството од непроценлива вредност.

Не се фокусирајте на надворешниот изглед и на физичката сила, бидејќи тие минуваат. Наместо тоа, дозволете му на Светиот Дух да ве увери во конечното непоминливо богатство што ви е достапно благодарение на Божјото присуство.

ВЕРЕН ВО МАЛО

„Кој е верен во најмалото - верен е и во многу; а несправедливиот во најмалото, несправедлив е и во многу“ (Лука 16,10)

Бог ги наградува оние што се верни. Во вашиот живот Бог бара да растете во вера. Тој постојано ќе ве доведува во ситуации во кои мора да му верувате. Тој ќе ве доведе таму каде што ќе ви треба малку вера, и ако сте верни, ќе се најдете и во ситуација кога ќе ви треба поголема доверба во Него. Секојпат кога покажувате дека имате доверба во Бога, Бог ќе ви открие повеќе. Вашата вера и доживувањето на Бога се директно поврзани.

Најдобар начин да знаете дали сте подготвени за поголемо Божјо откровение, е да видите до каде сте биле верни во она што Бог веќе ви го дал. Ова е основниот принцип во Божјиот однос со луѓето: Ако сте биле верни во она малку што ви е дадено, подготвени сте да ви биде доверено повеќе. Ако сте пропуштиле да верувате во Бога во она малку што ви е дадено, тој нема да ви довери повеќе од тоа. Бог нема да ве одведе над вашето моментално ниво на доверба и послушност кон Него. Ќе се вратите на ниво на неверување, ако не сте подготвени да Му верувате. Децата на Израел не биле подготвени да веруваат во Бога кога влегле во Ветената земја и нивните генерации не можеа да продолжат напред со Бога.

Вие стоите пред вратата на многу можности да го запознаете Бога многу поблиску и подобро секогаш кога ќе покажете дека Му верувате. Секој чекор на верата ве води кон подлабок однос на верата со Него. Тоа е отворен повик да се запознаеме лично со Бога во уште поголема мера - лично.

КАДЕ ТИ Е ОТЕЖНАТО СМРТТА?

**„О, смрт, каде ти е осилката? О, смрт, каде ти е победата?“
(1. Коринќаните 15,55)**

Со векови, смртта е неуморен и непопустлив непријател. Никој, без оглед на положбата, силата и богатството, не може да ја избегне смрт. Од моментот на раѓање, смртта станува наша судбина. Многумина се обидуваале, но никој не успеал да развие лек против смртта.

Стварноста на воскресението покажува дека смртта е победена. Таа повеќе не е непобедлив непријател, затоа што Христос поминал низ портите на адот и прогласил решителна победа над смртта. Тој целосно ја надвладеал смртта; сега Тој им овозможува на своите следбеници исто така ќе имаат дел во Неговата победа. Христијаните не треба да се плашат од смртта. Христос поминал пред нас по тој пат и сака да се сретнеме со него во вечноста. Смртта не претставува пречка пред славното, вечно присуство на Бога. Ниту болест не може да нè победи. Неволјите не можат да ни го одземат вечниот живот. Смртта привремено нè одвојува од оние што ги сакаме, но на крајот ќе дојдеме во присуството на Оној кој најмногу нè сака. Смртта, нашиот најголем непријател, не е ништо друго освен сон, по кој ќе ја доживееме славата Божја!

Не дозволувајте стравот од смртта да ве спречи да стекнете искуство за исполнет живот. Смртта не може да ви ја одземе вечноста, таа е ваше наследство кога сте Божјо дете. Исус ни подготвил место кое ја надминува секоја фантазија (Јован 14,1-4).

ОДЛУКИ

„Штом ги чу младиот човек овие зборови, си отиде нажален, бидејќи имаше голем имот.“ (Матеј 19,22)

Вашиот живот е збир на одлуки што сте ги донеле во врска со Бога. Кога Бог ќе ви се открие, она што следно го правите е ваша одлука. Вашата реакција го отсликува она во што верувате во врска со Него. Богатиот младич живеел морален живот. Тој бил многу добро запознат со содржината на Светото писмо и со Божјиот закон. Но, неговиот одговор на Исусовиот повик јасно покажува дека, иако тој поседувал знаење за Божјото учење, тој не го познавал Бога на искствен начин, кој би се изразил преку одговорот на верата (Матеј 19,16-22).

Кога и да ви се обраќа Господ, тоа ќе бара промени во вашиот живот. Секојпат кога се молите, мора да бидете свесни дека Божјиот одговор на молитвата бара пренасочување на вашиот живот. Секојпат кога ја читате Библијата, мора да бидете подготвени да слушате што ви зборува Бог.

Зошто Бог ги употребил Петар, Јаков и Јован за да го сврти целиот свет наопаку? И, зошто никогаш повеќе не сме чуле за другите, како за богато момче? Одлуки! Студентите избрале да веруваат и нивната вера била докажана со нивната послушност. Богатиот младич не можел да се натера себеси да послуша, а Светото Писмо ни кажува дека заминал жалосен. Вие сте соочени со истото прашање како и богатиот младич. Каква промена сте подготвени да направите со цел да дадете позитивен одговор на Христовиот повик?

ВИСТИНАТА Е ЛИЧНОСТ

„Пристапија и Го разбудија, говорејќи: ’Учителе, Учителе, загнуваме!’ А Тој, штом се разбуди, им заповеда на ветрот и брановите; и тие се смирија и настана тишина. И им рече: ’Каде е верата ваша?’ А тие се уплашија и се чудеа, велејќи си еден на друг: ’Кој е Овој што и на ветровите и на водата им заповеда и Го слушаат?’“ (Лука 8,24.25)

Вистината е личност, а не концепт. Исус рекол дека Тој е вистината (Јован 14,6). Ова значи дека никогаш не можете да ја дознаете вистината за вашите околности ако не го слушате првенствено Исуса. Учениците мислеле дека ќе умрат во бурата. Тие биле рибари кои го познавале морето и знаеле во какви услови се наоѓаат. Тие им дозволиле на околностите да ги убедат во вистината дека смртта е многу близу. Но, тие не биле во право. Вистината спиела во задниот дел од нивниот брод!

Бидејќи некои од учениците биле рибари, тие верувале во својата вештина и мудрост наместо да препознаат дека само Исус ја знае вистината за приликите во кои се наоѓале. Понекогаш нашето човечко знаење за одредени области од животот може да нè заслепи кога станува збор за нашата очајна потреба да слушнеме збор од Вистината.

Кога Исус проговорил, учениците ја виделе правата вистина за нивната ситуација. Завладеала целосна тишина. Учениците го виделе Исуса како прави чуда, но сè уште не биле сведоци на Неговата моќ врз природата на овој начин. Ние често сме како учениците. Бог можеби неодамна ни ја покажа својата моќ на моќен начин; можеби сме доживеале многу духовни победи во минатото. Сепак, кога ќе нè погоди нова опасна ситуација, ние паничине и викаме: „Господи, спаси ме, јас пропаѓам!“ Божјата реч нè потсетува дека Бог може да се справи со секоја ситуација што ќе нè снајде. После тоа ќе го познаваме Бога подобро и повеќе.

Дали сте станале плашливи наместо верни? Ако е така, подгответе се за укор, бидејќи тоа сигурно ќе дојде.

БОЖЈОТО РАЗМИСЛУВАЊЕ НЕ Е ЧОВЕЧКО РАЗМИСЛУВАЊЕ

„Браќа, пазете некој да не ве заведе со филозофија и со празна измама што се потпира на човечкото предание, на стихииите на светот, а не по Христос.“ (Колошаните 2,8)

Постои суптилно искушение кое охрабрува некои христијани да бидат „практични“ и да се погрижат за резултатите; некои сметаат дека целта ги оправдува средствата. Нека не ве заведува ова човечко размислување. Проучувањето на Божјата реч покажува дека начинот понекогаш е многу поважен од резултатите. Светот се обидува да ве убеди дека сè додека постигнете нешто за небесното царство, тоа е доволно. На пример, Ананија и Сафира дале дар на црквата - што било добра работа - но тие тоа го направиле мамејќи ги другите. Бог им пресудил веднаш, не заради тоа што тие го направиле, туку заради тоа како тие го направиле тоа (Дела 5,1-11).

Сатаната се обидува да го фати Исуса во истата стапица. Тој не ја довел во прашање вредноста на Христовата задача, туку едноставно му понудил „практично“ решение со кое Исус би ја извршил задачата побрзо и по пониска цена. Божјите патишта не се човечки начини. „Ефикасноста“, од човечка перспектива, не е ценета во Божјите очи. Не изгледало ефикасно да се водат Израелевите деца тринаесет пати околу Ерихон а потоа да трубат со труби, но тоа ги срушило ѕидовите на тој град (Исус Навин, 6 глава). Се чинело паметно да се избере најмладиот од синовите на Есеј за иден цар, но Бог видел дека тоа е човекот според Неговото срце (1. Самоилова 16,11). На прв поглед, не изгледало логично Исус да ги избере дванаесеттемина што ги избрал, но преку нив Бог драматично го променил светот.

Никогаш не е мудро да се обидуваме да ја извршуваме Божјата работа на човечки начин. Тоа е древно искушение, кое се чини дека има смисла однадвор гледано, но честопати е во целосна спротивност со Божјите цели.

„ДА ПОВИКАМЕ ОГАН ОД НЕБОТО“

„Кога го видоа тоа учениците Негови, Јаков и Јован, рекоа: „Господи, сакаш ли да кажеме да падне оган од небото и да ги истреби, како што направи и Илија?“ (Лука 9,54)

Јаков и Јован биле наречени „синови на громот“. Кога сфатиле дека едно самарјанско село не е подготвено да го прими Христа, тие биле подготвени да повикаат оган од небото врз целата заедница! Можеби почувствувале дека со покажување сила, ќе се зајакне нивната порака на евангелието. Двајцата браќа биле подготвени да ги жртвуваат сите жители за да го унапредат евангелието, а Исус ги прекорил.

Подоцна, апостолите слушнале дека Самарија одговорила позитивно на евангелскиот повик (Дела 8,14). Кој бил испратен да им помогне да го примат Светиот Дух, ако не Петар и Јован! Целта на Бога не е да ги уништи луѓето, туку да ги спаси. Бог бира да не пушти оган од небото врз тоа село, туку силата на Светиот Дух. Какви сè мисли минувале низ умот на Јован додека ги гледал истите овие луѓе, кои бил подготвен да ги уништи, сега како се радуваат на спасението? Колку бил благодарен што Исус ги спречил да ги спроведат нивните планови.

Колку огромна разлика меѓу човечкиот и божествениот суд! Човечкото размислување би довело до уништување на целото село. Божјиот план донел спасение. Луѓето ќе имаат поголема корист од она што Бог го има за нив, отколку од нивните најдобри планови. Дали некогаш сте доживеале нешто слично, менувајќи го Божјиот план за вашите кратковидни идеи?

ЗОШТО ПЛАЧЕШ?

„И многу други чуда изврши Исус пред учениците Свои, што не се запишани во оваа книга“ (Јован 20,13)

Марија Магдалена живо се сеќавала на денот кога Христос ја ослободил од ропството на демоните. Тој ден станала Негов верен следбеник (Лука 8,2). Таа гледаше како Тој ги лекува болните и ги учи луѓето за Божјата љубов. Нејзиниот живот се променил кога доживеала радост во Христовото присуство.

Но тогаш нејзиниот свет се срушил! Нејзиниот Господ бил заробен и брутално мачен. Толпата што воскликнувала „Осана!“ на почетокот на таа седмица, сега, на крајот на седмицата, викала „Распни го!“ Последната тешкотија се случила кога отишла да изврши помазание на Христовото тело во гробницата. Таа видела дека гробницата е празна. Очигледно, некој го украде Неговото тело. Додека липала од очај, ангелите ѝ поставиле интересно прашање: „Зошто плачеш?“ Таа стоела пред празен гроб! Исус воскреснал, како што ветил! По сознанието дека Исус е жив, таа сета среќна истрчала да ја сподели оваа вест со другите.

Христијанскиот живот не е секогаш лесен. Постојат моменти на радосно одење со Исуса, но има и моменти кога ништо нема смисла и кога се чини дека светот се распаѓа. Светот ќе се потсмева на вашиот Бог и можеби ќе се разочарате. Тогаш треба да сирнете во празната гробница. Токму оваа напуштена гробница ни нуди надеж, бидејќи е симбол на животот што ви го дава воскреснатиот Господ. Празната гробница ветува дека ништо, па дури ни смртта, не може да ги победи намерите на нашиот Господ. Дали можеби и вие плачете покрај празната гробница?

ГРАДИВО 4/2021
Уводни стихови

Излегува тримесечно

Издава:
Управниот одбор на
Христијанската
адвентистичка црква
во Р. Македонија

Подготовка
и графичко уредување:
Мелита Томовска

Одговара:
Михајло Гурев

ЗА ИНТЕРНА УПОТРЕБА